

[Rahbæk Møller]

med deres faldende realløn, det kriseramte byggeri osv., virkelig forærede de mange milliarder til landbruget, både til de velhavende og til de nødlidende, så ville det eneste sikre resultat være, at lettelsen kapitaliseredes, og de kommende generationer ville være lige vidt. Det skete efter indlæmmelsen i EF. Det vil ske igen. Om et par år vil de yngre, nye landmænd ikke kunne klare sig.

Derfor er venstres forslag så asociale. Man forlanger flere penge til dem, der har i forvejen, og ofrer til gengæld de unge, nødlidende landmænd og landbrugets eksistensmulighed som erhverv. Landbrugets problemer skal løses, det vil sige, at arbejdsindkomsterne skal bringes op på et niveau, der svarer til det, der kan opnås i andre erhverv. Det kan kun opnås, hvis landbruget samtidig giver afkald på mulighederne for at opnå arbejdsfri indkomster. Samtidig skal det kapitaldræn, der finder sted i forbindelse med generationsskiftet, stoppes.

Venstres holdning lægger et stort ansvar på socialdemokratiet. Hvis landbrugsproblemerne skal løses, kan det kun ske i et samarbejde mellem partierne til venstre i salen. Socialdemokratiet har vist forståelse for landbrugs problemer og også forståelse for, hvad det er for dele af landbruget, der er i vanskeligheder, men hidtil har denne forståelse kun udmøntet sig i lappeløsninger. Der skal langt mere grundlæggende reformer til, og der skal også være flere her-og-nu-muligheder for de landmænd, der er truet af tvangsauktioner.

Det dagsordensforslag, hr. Ole Vig Jensen har fremsat på forligspartiernes vegne, er desværre karakteristisk for den vattede holdning, som har karakteriseret det nuværende regeringsflertal. Det indeholder for så vidt ikke noget forkert, men det giver heller ikke meget håb om effektiv handling. SF vil undlade at stemme om det.

Fremskridtspartiets dagsordensforslag vil vi stemme imod. Særskatten har irriteret mange landmænd, i mange tilfælde med rette, fordi den pålægges landbrugere, som ingen indkomst har. Det ville have været mere retfærdigt, hvis den var udskrevet med en højere promille og til gengæld havde været afhængig af en vis skattepligtig formue, så det kun havde hvilet på den velkonsoliderede del af landbruget. Men ophævelse af særskatten er en skattelettelse, der i alt for høj grad

vil komme de forkerte til gode, og med de begrænsede midler, samfundet har til rådighed, er det en helt forkert disposition.

Retsforbundets dagsordensforslag indeholder mange sandheder, men også et løfte om indkomstskatteletter, som næppe er særlig realistisk. Vi vil derfor undlade at stemme om det.

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Grove var i anden omgang på vej til at bagatellisere en række af de foranstaltninger, som allerede er gennemført for at lette landbrugserhvervets økonomiske vilkår. Det kan godt undre mig, da jeg jo ved, at det konservative folkeparti har stemt for en række af foranstaltningerne.

Når hr. Grove fortsætter med at sige, at det radikale venstre gav udtryk for at være tilfreds med disse foranstaltninger, så vil jeg sige: ja, det var vi. Men jeg føjede til – det er åbenbart forbigået hr. Groves opmærksomhed – at vi er fuldt ud klar over, at disse foranstaltninger ikke slår til; der skal andet og mere til. Til forskel fra hr. Grove og hans parti har det radikale venstre jo altså taget medansvar for den samlede økonomiske politik, gennem hvilken vi måske kan skaffe de bedste forudsætninger for at hjælpe landbrugserhvervet igennem de mere langsigtede problemer.

Jeg forstår, at det dagsordensforslag, som vi har fremsat, vil venstre og konservative undlade at stemme om, og det kan nok undre mig. Jeg kan måske nok takke venstre specielt for tilslutningen til indholdet af dagsordenen, men jeg forstod, at venstre mest af tekniske grunde ikke var i stand til at stemme for. Jeg går ud fra, at det ikke er ud fra mistillid til landbrugets organisationer i retning af, at de ikke skulle kunne klare forhandlingerne med regeringen – men lad det nu være.

Jeg er mere skuffet over, at venstre, som altså i dag har bevæget sig ind i den landbrugspolitiske debat ud fra ønsket om at øve indflydelse, nu ikke kan acceptere et dagsordensforslag, der opfordrer regeringen til bl. a. sammen med landbrugets organisationer at lette landbrugserhvervets vilkår. Det kan faktisk godt undre, men jeg går ud fra, at der er et sikkert flertal for den pågældende dagsorden.